

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg forstår godt, at Venstres ordfører stiller det spørgsmål. Hvis jeg havde tænkt på, hvem der skulle være Venstres ordfører, ville jeg have betragtet det spørgsmål som naturligt.

Først må jeg sige, at selvfølgelig kan det stadig væk være onkel Kaj, der kan være bobestyrer. Hvis afdøde har bestemt det i sit testamente og onkel Kaj bliver godkendt af skifteretten, kan det stadig væk være sådan også efter det foreliggende lovforslag. Men hvor skifteretten skal sætte en bobestyrer ind, er det efter lovforslaget sådan, at det skal være en advokat.

Vi har i forbindelse med rådgivning af landmænd, i forbindelse med støtte til landmænd, haft forslag om, at det kun skulle være landbrugskonsulenter og mennesker med uddannelse inden for landbruget, der kunne give støtte til landmænd og bruges i den forbindelse, autoriseres i den forbindelse. Der har Konkurrencerådet sagt, at den monopolstilling ikke var rigtig, og derfor må landbrugsministeren nu komme med et lovforslag, som bl.a. indeholder regler om, at denne monopolstilling ikke kan fastholdes for landbrugskonsulenterne.

Når jeg i min ordførertale udtrykte mig, som jeg gjorde, var det, fordi vi med det lovforslags indhold her måske kan komme i samme situation, som man var i på landbrugsområdet. Og jeg vil i hvert fald sikre mig, at vi ikke efterfølgende, når loven er vedtaget, kommer i en situation, hvor Konkurrencerådet udtaler sig imod det, vi har vedtaget.

Erling Oxdam (V):

Justitsministeren har med disse tre sammenhængende lovforslag lagt op til en egentlig reform af reglerne om dødsboskifte i Danmark.

Forud er gået et grundigt udvalgsarbejde i Justitsministeriets skiftelovsudvalg, der sluttelig afgav betænkning nr. 1270 i 1994 indeholdende et forslag til en fuldstændig skiftereform.

Et så vigtigt og alle mennesker vedrørende retsområde som behandlingen af dødsboer bør der være enighed om blandt Folketingets partier, og jeg skal da også på Venstres vegne straks tilsige partiets støtte til lovforslagene.

Der vil måske være enkelte ting at rette i løbet af udvalgsbehandlingen, men set ud fra et helhedssynspunkt har Venstre ikke væsentlige indvendinger imod lovforslaget.

De mange høringssvar, som vi fik så sent som i går i Retsudvalget, tyder da også på stor saglig tilslutning.

Der er med forslagene ikke blot tale om en revision af en lov, der er over 120 år gammel. Der er som nævnt tillige tale om et egentligt reformforslag. Det betyder, at der ikke kun er tale om korrektioner og ajourføringer, men tillige om væsentlige ændringer af og nyskabelser i gældende ret.

Lovforslagenes bemærkninger har en gennemgang af hovedtrækkene i gældende ret om skifte af dødsboer, som jeg selv som praktiker har nikket genkendende til. En lang række begreber er imidlertid nu bortfaldet, og når den nye lov træder i kraft den 1. januar 1997, vil der være nye begreber. F.eks. er der ikke noget, der hedder gældsvedgåelse mere, heller ikke gældsfragåelse – det kaldte vi nu i min studietid gælds-ikkevedgåelse, for der var, som vi sagde, ikke noget at fragå; man må tage stilling til, om man vil vedgå. Men ingen af de udtryk findes mere.

Ordet eksekutor findes, som den forrige ordfører sagde, heller ikke mere, formentlig heller ikke ordet medhjælper; nu skal det hedde bobestyrer. Der er heller ikke noget, der hedder begravellesudlæg; det er forkortet ned til boudlæg.

Det, der først og fremmest må glæde en Venstremand, er lovforslagenes tendens imod den hidtidige meget vidtgående offentlige kontrol og styring også i boer, hvor myndige personer deler arven imellem sig. Der er således i et vist omfang tale om en privatisering, det vil sige væk fra skifteretten og ud til arvingerne eller bobestyreren. Det gælder naturligvis de solvente dødsboer.

Er et dødsbo insolvent, skal dødsboets midler primært benyttes til at betale kreditorerne i konkursordenen. Den slags opgaver må selvfølgelig overlades til professionelle bobehandlere – selv om hr. Erling Christensen ikke synes, at det er rigtigt – med en vis offentlig kontrol. Det vil som regel være advokater med særlig beskikelse til at behandle netop dødsboer.

Det vil imidlertid stadig være skifteretten, man skal henvende sig til som arving i boets første fase. Det er skifteretten, som indkalder til det første møde med arvingerne om de mange problemer, spørgsmål af økonomisk og anden art, som naturligt melder sig, når en nærtstående er afgået ved døden.

Hvis boet nu efter mødet i skifteretten viser sig at være meget lille, vil der muligvis kunne finde boudlæg sted. Det gælder for boer, hvis nettoformue ikke overstiger 25.000 kr., altså